

Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія. 2023. С. 49–52.

6. Царьова І. В. Комунікативна компетентність майбутніх поліцейських як складник інтегративного підходу навчання. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка: Педагогічні науки. 2016. № 6 (303). Ч. 2. С. 208–213.*

7. Шевчук С. В., Клименко І. В. Українська мова за професійним спрямуванням : підручник. 2-ге вид., випр. і допов. Київ : Алерта, 2011. С. 150–151.

Владислав Панов,

аспірант кафедри юридичної психології
Національної академії внутрішніх справ

ФОРМУВАННЯ ПОВАГИ ДО ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПРАВООХОРОНЦЯ

У сучасних умовах правової, демократичної держави питання формування особистості правоохоронця набуває особливого значення. Від рівня професійної культури, моральних переконань і ставлення до базових суспільних цінностей значною мірою залежить ефективність реалізації принципів законності, справедливості та захисту прав людини. Одним із ключових елементів у структурі правосвідомості правоохоронця є його відношення до приватної власності, що виступає як індикатор моральної зрілості та професійної доброчесності.

Приватна власність у правовій державі розглядається не лише як економічна категорія, але й як соціально-моральна цінність, що забезпечує особисту свободу, незалежність і гідність людини. Вона є матеріальним виразом результатів праці та відповідальності особи перед суспільством. Повага до приватної власності, закріплена в нормах національного та міжнародного права, має глибоке виховне значення, адже формує у громадян почуття справедливості, чесності, порядності та довіри до державних інститутів [1; 3]. Для працівника правоохоронних органів зазначені якості є професійно значущими, оскільки саме

він є безпосереднім гарантом дотримання прав і охоронцем суспільного порядку.

Відношення правоохоронця до приватної власності є важливим показником його правосвідомості. Усвідомлення непорушності права власності як основоположного принципу правопорядку визначає здатність діяти відповідно до вимог закону не лише з позиції формальної підпорядкованості, а й на рівні внутрішніх моральних переконань. Там, де відсутнє внутрішнє переконання у цінності власності, з'являються ризики формалізму, байдужості до порушень, а відтак – зниження ефективності правозастосовної діяльності. Натомість працівник, який сприймає приватну власність як соціальну цінність, здатен забезпечувати правопорядок на основі справедливості, гуманізму та поваги до людини.

Ставлення до приватної власності має також етичний вимір. Воно тісно пов'язане з категоріями совісті, гідності, відповідальності та професійної честі. Повага до чужої праці, неприйняття будь-яких форм незаконного збагачення чи корупційних проявів, нетерпимість до зловживання службовим становищем є не лише вимогою закону, але й моральним імперативом для кожного представника правоохоронних органів. Відсутність цих засад підриває довіру громадян до держави, створює передумови для девальвації закону як інструмента справедливості. Таким чином, морально-етичне осмислення феномену власності є невід'ємною складовою професійної підготовки правоохоронця.

Важливою складовою професійного становлення є процес виховання ціннісного ставлення до власності під час навчання у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання. Система підготовки майбутніх правоохоронців має забезпечувати не лише засвоєння правових знань, але й формування внутрішньої переконаності у неприпустимості посягань на власність. Така підготовка повинна охоплювати морально-етичні аспекти професійної діяльності, формувати здатність до саморефлексії, критичного мислення та усвідомлення меж особистої відповідальності. Виховання поваги до приватної

власності в майбутніх правоохоронців сприяє розвитку в них високого рівня правової культури, етичної стійкості та професійної зрілості [2, с. 23].

У сучасних соціально-економічних умовах, коли спостерігається зростання рівня злочинності проти власності, питання виховання поваги до неї набуває особливої актуальності. Правоохоронець, який усвідомлює цінність чужої праці, є не лише виконавцем закону, а й моральним орієнтиром для суспільства. Його особистісні якості, світоглядні позиції та професійна культура мають безпосередній вплив на рівень довіри громадян до держави та її інститутів. Відтак, формування належного ставлення до приватної власності є не лише завданням індивідуального виховання, але й важливою умовою підвищення ефективності правоохоронної діяльності загалом.

Повага до приватної власності повинна розглядатися як елемент цілісної професійної культури правоохоронця, що поєднує правові знання, етичні принципи та моральну відповідальність. Саме синтез цих складових забезпечує формування професійної ідентичності особи, здатної діяти у відповідності до високих стандартів служби, бути прикладом доброчесності та служіння суспільству.

Отже, відношення до приватної власності виступає не лише важливою характеристикою правової свідомості правоохоронця, але й визначальним чинником його моральної, етичної та професійної зрілості. Усвідомлення цього взаємозв'язку є необхідною умовою для формування сучасного правоохоронця, освіченого, морально стійкого, орієнтованого на цінності права, та справедливості.

Список використаних джерел

1. Грошовий Ю. М. Професійна етика працівників правоохоронних органів : навч. посіб. Київ : НАВС, 2019. 184 с.
2. Костицький М. В. Правова свідомість і правова культура як чинники протидії злочинності. *Вісник Академії правових наук України*. 2017. № 1. С. 22–30.

3. Кузнецов В. О. Формування правосвідомості майбутніх працівників поліції в умовах євроінтеграційних процесів. *Науковий вісник ДДУВС*. 2022. № 1. С. 112–119.

Дар'я Решетченко,

здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
експертно-криміналістичного інституту
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник:

Тетяна Сняткова,

доцент кафедри юридичної психології
Національної академії внутрішніх справ,
доктор філософії за спеціальністю
«Спеціальна освіта»

ВПЛИВ УМОВ ВІЙНИ НА СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ СУЧАСНОГО ПРАВООХОРОНЦЯ

В сучасних умовах збройної агресії Росії проти України особливої актуальності набуває питання становлення та розвитку особистості сучасного правоохоронця, адже від рівня його професійної підготовки, морально-психологічної стійкості та громадянської свідомості значною мірою залежить ефективність забезпечення правопорядку й безпеки держави. Працівники поліції виконують не лише функції захисту законності, прав і свобод громадян, інтересів держави, а й водночас, є носіями високих моральних і патріотичних цінностей, покликаними захищати життя, права й свободи громадян, забезпечуючи довіру суспільства до інститутів влади. Але якщо брати до уваги ситуацію, яка на даний момент відбувається в нашій країні, можна сміливо сказати, що поліцейські виконують набагато більше завдань та мають в рази більше обов'язків, виконання яких часто бувають небезпечними, як для життя і здоров'я самих поліцейських, так для життя і здоров'я інших осіб. Беручи до уваги всі ці події, можна з повною впевненістю казати про те, що становлення особистості сучасного правоохоронця є надважливою складовою.